

A vendéglátósok szeretnek siránkozni, „tépni” a szájukat, keseregni arról, hogy nem úgy mennek a dolgok, ahogyan azt szeretnék. Az elmúlt időszak elhúzódó válsága bebizonyította, azért akadtak az iparágban tartalékok. Mert még nem zárt be az összes italbolt Pécs városában, de egyre többet fenyeget a csőd veszélye. Kezdenek végleg kiürülni a korsók (képünkön).

Egy „öreg motoros” panaszkodott a napokban, egy belvároshoz nagyon közeli becsületcsökkentőben. A bérleti díjak hatalmasak, abból lealkudni szinte semmit sem lehet. A bejelentett alkalmazottak száma egyre (nem folyamatosan, hanem 1-re) zsugorodott. Az illető, aki még kitart, maga rokkantnyugdíjas, bevallása szerint mostanában egy fillért sem vesz ki a cégből, mert nincsen mit. Vár a jobb időkre, bár lehet, hogy nem bírja ki addig.

Mert a játékgépeket elvitték, mi több, betiltották azok üzemeltetését. Pedig most derült csak ki igazán, ezek szerint hoztak jócskán többeknek is a konyhára. Bár még többektől meg vitte a „lét”, de mindenki mégsem járhat jól egyszerre.

Ám vissza a kocsmába, havonta 500 000 forint a forgalomkiesés, ahhoz képest, amikor még döcögött ugyan a gépezet, de akkor arról hitték, hogy vacak az ügymenet. Szóval, kevesebbet isznak a „népek”, de nem az egészséges életmódváltás miatt. Hanem azért, mert teljesen elvékonyodtak a pénztárcák.

Írta:

2012. október 19. péntek, 07:44

Képzeljük el, ha egyetlen egységben félmillió a mínusz harminc-harmincegy nap alatt, akkor csupán városi szinten mennyi is az? Bor, sör, tömény, csoki (na jó, abból kevesebb a hanyatlás) sem fogy annyi a pultnál, mint ami miatt már megérné nyitva tartani a csehót.

Jobb tehát, ha politikusok is tudomást szereznek róla, nincsen hová hátrálni, ott a fal. Esetleg azt le lehetne dönteni, de akkor meg a ház is odatesz, meg az összes reményt is eltemeti. Bár abból, a mai helyzetben túl nagy katasztrófa nem keletkezne, legfeljebb kisebb károk lennének belőle.

Mostanában ugyanis egyre többen adják fel a küzdelmet, az adóprésben, inflációban, pangó munkaerő-piaci állapotok közepette. Eljutottunk a mai állapotokig. Erre már nem nagyon lehet mást mondani, mint hogy igyunk egyet. Csak úgy, kínunkban, semmiképpen sem örömkömben. Azzal legalább öt perccel meghosszabbíthatjuk a záróra előtti pillanatokat.